

[Poul Møller.]

skatter, og samtidig tvinges de gennem denne ordning til at betale et udlignings-tilsvar, der er baseret på forholdene i 1957-58 og uden sammenhæng med noget sagligt kriterium. Sandheden er den, at hvis den gamle erhvervskommunale beskatning havde bestået, ville den være faldet bort for en lang række af disse kommuners borgere, efterhånden som Københavns kommunes økonomi havde forbedret sig og den skattemæssige forskel ikke længere var i Københavns disfavør, altså København ikke længere havde en højere udskrivningsprocent.

Det er derfor med megen kritik, vi tager fat på behandlingen af specielt dette lovforslag, og det er med ubehag, vi ser på, at et folketing, der har givet et ministerium 3 års respit, nu bringes i den situation, at det på 14 dage skal forlænge en dårlig lovgivning, en urimelig lovgivning, forlænge den, fordi man ikke i ministeriet har gjort det, der skulle gøres i disse tre år for at få en udligningsordning ud fra et sagligt kriterium, en udligningsordning, der kunne forstås som objektiv, og som kunne anerkendes af borgerne, hvad enten de bor i omegnskommunerne eller i centralkommunerne.

Axel Sørensen: De mennesker, som skal deltage i lovgivningen om påligning og udskrivning af skatter, kan vel næppe påregne synderlig stor popularitet i den anledning, men jeg tror alligevel, man kan sige, at da vi for tre år siden skred til en begyndende afløsning af erhvervsbeskatningen i Danmark, forstod skatteyderne, at lovgivningsmagten på det område viste imødekommenhed, og at det, der skete, vidnede om, at vi stræbte imod en forenkling af noget, som ikke ret mange mennesker forstod.

På baggrund heraf kan det måske være nyttigt at advare imod de tanker, som en gang imellem kommer til orde fra de store centralkommuner, tanker om genindførelse af erhvervsbeskatningen. Mit parti vil gerne udtale sig herimod; jeg synes, at det, der er tilbage af erhvervsbeskatningen, burde man have prøvet på at erstatte med en mere varig udligningsordning mellem

kommunerne med henblik på de opgaver, som centralkommunerne og omegnskommunerne er fælles om.

Nu foreslås denne lov forlænget i yderligere 2 år, for at man kan sikre sig lidt flere erfaringer omkring afløsningsordningen for erhvervsbeskatningen.

Hvis man ser lidt på resultaterne af lovens virke gennem 3 år, fortæller de os, at der er sket en tilnærmelse mellem centralkommunens og omegnskommunens beskatningsprocent, idet der er sket en nedgang i centralkommunens og en opgang i omegnskommunens beskatningsprocent, men jeg mener ikke, man kan tilskrive dette den gældende afløsningsordning alene. En række andre faktorer har vist sig at have indflydelse. De ændringer, der er sket i løbet af de tre år med hensyn til beskatningen af fast ejendom, er allerede nævnt.

Nævnes kan det vel også, at den ændring, der er sket inden for disse tre år i udskrivningen af personlige kommuneskatter ved, at det høje ting har gennemført en lovgivning om faste personlige fradrag, har haft den virkning, at der er sket en højere beskatning af de største skatteydere i de skattely, som omegnskommunerne hidtil har været. Der er altså sket en forhøjelse af beskatningsprocenten, medens man i centralkommunen som følge af, at staten overtog kommunernes direkte udgifter til folkepension, fik en større lettelse end omegnskommunerne, fordi antallet af folkepensionister og tilflyttere var større i centralkommunen end i omegnskommunerne. Alt dette har medvirket til, at man i centralkommunen har kunnet bringe sin skatteprocent ned. At der i omegnskommunerne omkring de større byer er en udvikling i gang, som kræver højere beskatningsprocent, er ligetil. Jeg tænker her på udvidelser og ombygninger vedrørende skolevæsen, sociale formål, boligbyggeri til udflyttere, vejanlæg o. s. v. Dette vil betyde, at der ikke længere eksisterer et skattely for tilflyttere fra centralkommunen, og at der derfor heller ikke kommer krav fra centralkommunen om en større udligning. Trods dette lyder der fra Købstadforeningen utilfredse røster, og man ønsker at vende tilbage til en form for erhvervsbeskatning, da lovgivningen om en afløsning for den ubegrænsede erhvervs-